

## Een sprong in het onbekende

*Doe wat uw hart u ingeeft, 'antwoordde Natan, 'de HEER staat u immers ter zijde.'*

Trrringgg! Ik loop naar de voordeur en doe 'm open. Voor mij staat zr. X met een tas eten in haar hand. 'Wil jij deze even aan je overbuurvrouw geven, ze was gisteren heel ziek en nu doet ze de deur niet open'. Ik bedenk me dat ik gisteren regelmatig aan mijn overbuurvrouw heb gedacht, om haar te bellen of even bij haar langs te gaan. Ik heb dat toen niet gedaan, want ik was bezig met het huishouden en de kinderen. Opeens wordt het mij duidelijk: God heeft mij gisteren proberen te mobiliseren voor mijn zieke overbuurvrouw, ik had het veel te druk om goed naar die stem te luisteren en toen heeft God iemand anders gevraagd haar te helpen. Ongelooflijk! Dat was dus de stem van God?!

Een paar jaar geleden kwam de NBV uit en tijdens mijn zwangerschapsverlof van Carmen heb ik de hele Bijbel weer gelezen. God sprak heel duidelijk tot mij door verzen die mij dan ineens opvielen of waar ik over na bleef denken. Ook gebeurde het dat ik soms een heel duidelijk idee over iets kreeg waarvan ik dacht dat het weleens van God zou kunnen komen en voerde het daarom ook uit. Maar dat God zo praktisch en concreet tot mij sprak als over de overbuurvrouw, was voor mij een openbaring.

Sindsdien (afgelopen zomer) ben ik beter gaan opletten op wat God tegen mij zegt. En dat kan heel direct zijn: maak een praatje met die moeder die je altijd op het schoolplein tegenkomt en die altijd alleen staat. Oeps, dan komt bijv. de tekst om "*vriendelijk te zijn*" (Tit. 2:5) al een stuk dichterbij. Hoe ik dat hoor? Dat komt op mij over als een heel sterke gedachte die me niet loslaat. Vaak komt het herhaaldelijk terug. Soms heb ik in mijn hoofd een concrete zin die dan op het puntje van mijn tong ligt. Soms spreek ik het dan meteen uit. Maar vaak heb ik allerlei tegenwerpingen als ik sterk aan iets moet denken, zoals: komt dit wel van God, heb ik dit niet bedacht, of: waarom zou ik dat zeggen/doen, zal hij/zij vast niet op zitten te wachten enz enz. Tegen de tijd dat ik klaar ben met denken, is het moment al voorbij.

Ik vond het daarom zo bemoedigend dat ik twee keer in de Bijbel een vers las die me bevestigde om meer op de Heilige Geest te vertrouwen die tot mij spreekt. De eerste staat in 1 Sam. 10:6,7 Samuel zegt tegen Saul: *...zult u worden gegrepen door de geest van de Heer.....en u zult een ander mens worden.....kunt u doen zoals uw hart u ingeeft, want God staat u bij.* Als ik dit vertaal naar onze situatie, dan hebben wij de Heilige Geest inwonend, worden wij daardoor een ander mens en dan wordt gezegd dat we kunnen doen zoals ons hart ons ingeeft, want God staat ons bij. Natan zegt hetzelfde tegen David in 2 Sam. 7:3: *Doe wat uw hart u ingeeft, 'antwoordde Natan, 'de HEER staat u immers ter zijde.'*

Persoonlijk vind ik dit echt een hele uitdaging. Als ik iets in de Bijbel lees, doe ik dat zelf, ik heb zelf controle over wat ik ga lezen en hoe ik ga gehoorzamen. De teksten in de Bijbel moet je namelijk zelf nog vertalen naar je eigen leven. Maar als ik nu iets op mijn hart heb, is dat onverwacht en ook nog heel concreet! Daarbij weet je van te voren niet waarom je iets moet zeggen of doen en vaak kom je er ook niet achter. Hoe moeilijk dat ook is, God wil graag dat we naar Zijn stem luisteren en Hem gehoorzamen door te doen wat ons hart ons ingeeft.

Dat wil jammergenoeg niet zeggen dat wat je hart ingeeft altijd goed is, zoals laatst toen ik heel hardnekkig aan een nieuwe tas dacht. Ik was de mijne echt zat en dacht heel vaak aan een nieuwe tas. Ik ben zelfs nog op zoek gegaan naar een andere, maar kon het niet vinden. Toen ging ik erover nadenken of het van God was ja of nee. Ik kwam tot de conclusie van niet, ik heb nog een paar tassen boven liggen die ik prima kan gebruiken. Ik heb God gedankt voor de tassen die ik heb en er een van boven gehaald die ik nu weer gebruik. Het is dus wel belangrijk om je gedachten en dat wat er in je hart leeft, te toetsen aan Gods woord.

Wat ook belangrijk is om “*voortdurend paraat in de geest te zijn*” (1 Petr. 1:13). Wanneer we op God gericht zijn, zijn we beter afgestemd op zijn stem en kunnen die sneller herkennen. Hoe beter je God kent, hoe beter je Zijn stem leert kennen. “*de schapen luisteren naar zijn stem*” (Joh. 10:3).

Ik wil iedereen uitdagen om naar de stem van God te gaan luisteren, als je de Bijbel leest, maar juist ook wat Hij tot je hart/in je gedachten zegt. Dan kunnen we over een poosje hopelijk samen met David zeggen: *De geest van de HEER sprak in mij, zijn woorden zijn op mijn tong* (2 Sam. 23:2).

Annemieke Heerdink